

Artikelarkiv Arvesølv 2024

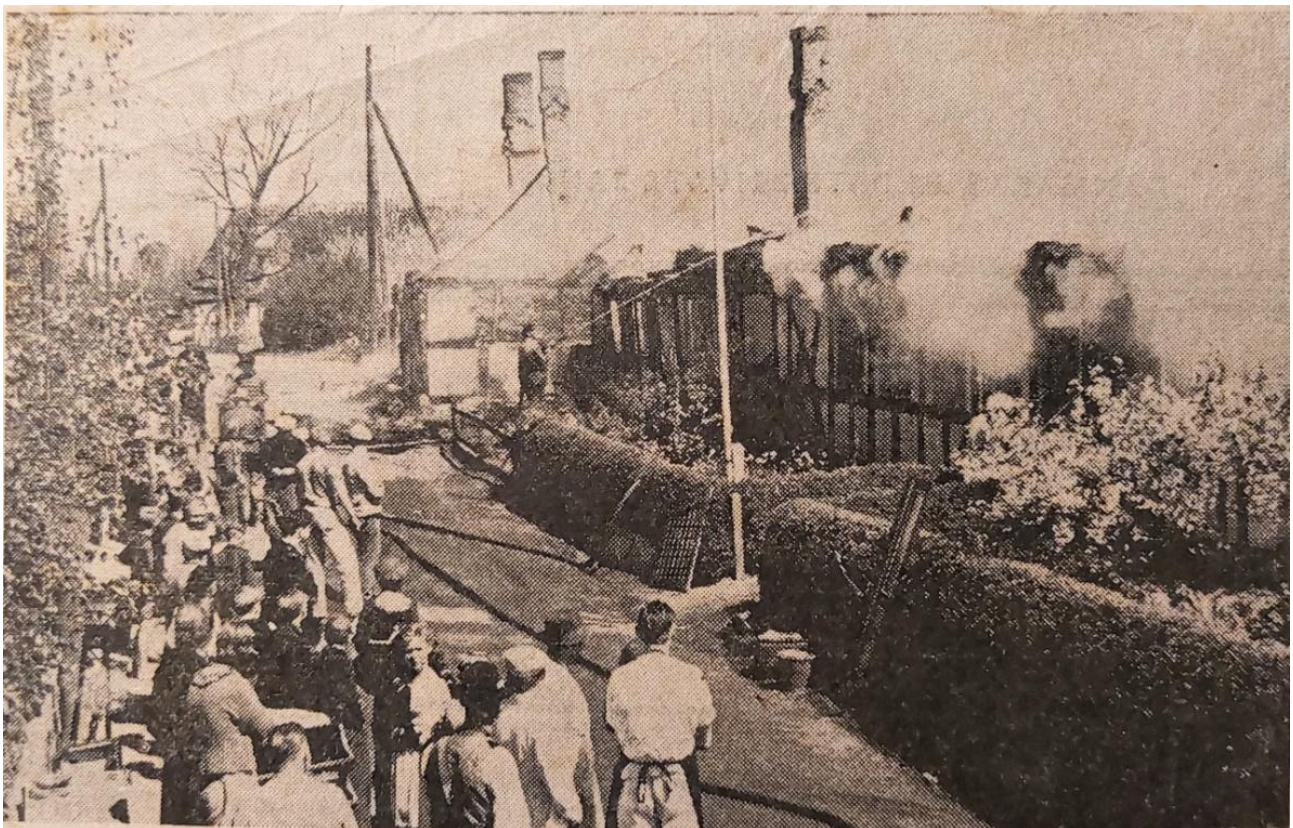
Branden i Nørregade 1941

af Ove Eriksen

Ved 11-tiden om formiddagen, fredag 30. maj 1941 var Marentius Nielsen på sin daglige fisketur på Kerteminde Fjord. I familiens hus i Nørregade tændte hans kone, Martha, en primus i sit køkken og satte en kedel vand over.

Hun gik ind i den tilstødende stue, men netop som hun var kommet derind, eks-ploderede primussen. Hun for rædselsslagen tilbage i køkkenet, hvor hun opdagede, at begge gardiner var i brand. I en fart greb hun noget vand, der stod i en spand ved køkkenbordet og øste det over de brændende gardiner. Vandet havde imidlertid ingen effekt på ilden, og på et øjeblik var køkkenet omspændt af flammer, så hun måtte styrte ud for at redde sig.

Da hun kom ud foran huset, slikkede flammerne allerede op ad tagryggen, og inden nogen havde

Det siger sig selv, at den voldsomme brand, der en overgang kunne ses både fra Odense og Kerteminde, havde samlet mange tilskuere. Hele vejen foran brandstedet var fyldt med mennesker, der interesseret fulgte brandvæsenets arbejde.

nået at slå alarm, var hele huset omspændt af flammer. Naboerne i de tilstødende 3 huse havde nu opdaget, hvad der var på færde, og de nåede lige at komme ud på gaden, inden ilden også havde grebet fat i deres ejendomme.

Falck blev alarmeret og slukningskøretøjer fra både Kerteminde og Odense kom hurtigt til stede, tillige med det lokale brandkorps fra Mesinge, men man kunne blot konstatere, at der ikke var nogen mulighed for at redde de fire huse. I stedet koncentrerede man indsatsen om de tre sammenbyggede huse på Fjordvej 22-26, samt Højegaard og Nedergaard på den modsatte side af vejen, der var i farezonen, for en frisk brise blæste ustandseligt gnister over på stråtagene. Bygningerne blev overdænget med skum, og det lykkedes dermed at redde dem alle.

Marentius Nielsen, der som nævnt var på fiskeri på fjorden, havde godt set røg fra Munkebo, men havde ikke forestillet sig, at det var hans eget hus, der brændte. Først lang tid efter at branden var slukket kom han hjem og så, at der stort set ikke var mere end skorstenen tilbage.

Hans kone, Martha, var dybt ulykkelig over at have forårsaget branden. På brandtidspunktet var hun alene hjemme med sin lille søn. Det lykkedes hende at redde en pung med nogle penge ud af det brændende hus, men først da hun var kommet udenfor, kom hun i tanker om, at der i en kande lå 70 kr., som tilhørte hendes børn. Kriminalpolitiet fandt senere kanden, men det viste sig, at pengene, der bestod af sedler, var forvandlet til forkullede papirslapper.

Kun ganske få effekter undgik at blive ildens bytte, bl.a. et skab og en kakkelovn, som var slæbt ud på gaden. Ellers brændte rub og stub af de fire huses indbo.

En opgørelse over det økonomiske tab ved branden viser, at det ikke drejede sig om overvældende store beløb. Der var udelukkende tale om ældre ejendomme, hvoraf den ene endda lå i vejen for trafikken og alligevel skulle nedrives.

Marentius Nielsen

Brandtomten i Nørregade

Ejeren var kort tid inden branden blevet tilbudt 500 kr. for sin ejendom, men brandforsikringen gav noget mere, nemlig 3.000 kr. Hvorvidt det kunne dække opførelsen af et nyt hus, var dog mere end tvivlsomt.

Ved branden blev tre familier hårdt ramt, idet de – foruden at miste alt, hvad de ejede og havde – også var blevet husvilde. Hjælpen var dog nær, for kommunen rådede over et ledigt hus, som straks blev stillet til rådighed for den største familie (Marentius Niensens husstand på 4 personer). De øvrige – 4 personer i alt – fik logi hos nogle af sognets beboere.

Tv. i billedet: Den nordligste ejendom, der blev efterfulgt af tre rækkehuse. Ved det nordligste af disse tre ses Niels Jørgensen ved pumpen. Han var i byen kendt som Spar Konge, fordi han lignede spillekortet og var sparsommelig. Foto: Ellen Brorsen